

*sygnatura akt III K 67/16*

## WYROK ŁĄCZNY

*W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ*

*Dnia 8 kwietnia 2016 r*

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny

w składzie:

***Przewodniczący: SSR Fryderyk Kwiatek***

***Protokolant: Anna Mendelska***

***przy udziale Jacka Kowalskiego Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu***

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2016 r

***sprawy W. M.***

***syna J., G. zd. B.***

***urodzonego (...) w W.***

skazanego :

1. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 21 listopada 2011 roku sygn. akt II K 1031/11 skazujący:

a) za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 28.06.2011 roku na karę roku pozbawienia wolności;

b) za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 02.08.2011 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

c) za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 16.08.2011 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

oraz karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby; zarządzoną do wykonania;

2. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 8 maja 2015 roku sygn. akt III K 1239/14 skazujący za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 08.01.2014 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby;

3. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 2 czerwca 2015 roku sygn. akt III K 1266/14, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 14.10.2015 r sygn. akt IV Ka 614/15, skazujący za czyn z art. 177 § 2 k.k. popełniony w dniu 11.08.2014 roku na karę 2(dwóch) lat i 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

***I*** na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk i art. 89 § 1b kk łączy skazanemu W. M. karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt I części wstępnej niniejszego wyroku łącznego, tj. w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn. akt II K 1031/11 z karą pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt II części wstępnej niniejszego wyroku łącznego, tj. w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn. akt III K 1239/14, po przyjęciu że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15(piętnastu) dniom pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, oraz z karą pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt III części wstępnej niniejszego wyroku łącznego, tj. w sprawie Sądu

Rejonowego w Wałbrzychu o sygn. akt III K 1266/14 i wymierza skazanemu karę łączną 3(trzech) lat i 10(dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

**II** pozostałe orzeczenia, nieobjęte wyrokiem łącznym i zawarte w połączonych wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania;

**III** na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary łącznej orzeczonej wobec skazanego w pkt I części dyspozytywnej niniejszego wyroku łącznego zalicza okres odbytej części kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn. akt. III K 1266/14 a także okres pozbawienia wolności w dniu 11 sierpnia 2014 r, 12 sierpnia 2014 r i 13 sierpnia 2014 r zaliczony na poczet kary pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w tej sprawie;

**IV** zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 67/16

## UZASADNIENIE

W piśmie z 3 lutego 2016 roku skierowanym do Sądu Rejonowego w Wałbrzychu Dyrektor Aresztu Śledczego w W. wskazał na możliwość wydania wyroku łącznego wobec skazanego W. M. i zaznaczył, że skazany odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn. akt III K 1266/14 (prawomocność z dniem 14 października 2015 roku), a do wykonania wpłynęła kara pozbawienia wolności orzeczona w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn. II K 1031/11 (prawomocność z dniem 29 listopada 2011 roku). Stojąc przed perspektywą wydania wyroku łącznego Sąd z urzędu zbadał możliwość objęcia takim wyrokiem kary orzeczonej wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu w sprawie o sygn. akt III K 1239/14.

Prawomocnym wyrokiem z 21 listopada 2011 roku sygn. akt II K 1031/11 Sąd

Rejonowy w Wałbrzychu skazał W. M.:

- a) za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 28 czerwca 2011 roku na karę roku pozbawienia wolności,
- b) za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 02 sierpnia 2011 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- c) za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 sierpnia 2011 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

i karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby. Kara została zarządzona do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 11 grudnia 2015 roku. Termin rozpoczęcia wykonywania rzeczony kary został ustalony na 3 grudnia 2017 roku a termin zakończenia – na 1 czerwca 2019 roku.

Prawomocnym wyrokiem z 8 maja 2015 roku sygn. akt III K 1239/14 Sąd

Rejonowy w Wałbrzychu skazał W. M. za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 08 stycznia 2014 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby. Wyrok uprawomocnił się w dniu 16 maja 2015 roku. Kara pozbawienia wolności nie została zarządzona do wykonania.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 2 czerwca 2015 roku sygn. akt III K 1266/14, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 14 października 2015 r sygn. akt IV Ka 614/15, Sąd Rejonowy w Wałbrzychu skazał W. M. za czyn z art. 177 § 2 k.k. popełniony w dniu 11 sierpnia 2014 roku na karę 2(dwóch) lat i 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok uprawomocnił się 14 października 2015 roku. Skazany odbywa rzeczony karę od 10

czerwca 2015 roku. Termin zakończenia odbywania kary został ustalony na 3 grudnia 2017 roku. Na poczet kary został zaliczony okres pozbawienia wolności w dniu 11 sierpnia 2014 roku, 12 sierpnia 2014 roku i 13 sierpnia 2014 roku.

**Dowód:** - akta III K 1239/14 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn. akt III K 1266/14 k. 8-9

- odpis wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy sygn. akt IV Ka 614/15 k. 10

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn. akt II K 1031/11

- informacja o karalności k. 13-14

- opinia o skazanym k. 6,7.

Zachowanie skazanego w zakładzie karnym zostało ocenione jako poprawne tak wobec przełożonych jak i w relacjach z innymi osadzonymi. Sześciokrotnie skazany został nagrodzony, a tylko raz ukarany dyscyplinarnie. Zatrudniony odpłatnie na stanowisku kucharza okazał się pracownikiem sumiennym i zdyscyplinowanym. Skazany odbywa karę w systemie programowanego oddziaływania. Ukończył program resocjalizacji w zakresie profilaktyki uzależnień od alkoholu i narkotyków, systematycznie uczestniczy w mityngach AA i spotkaniach w ramach „Krótkiej interwencji narkotykowej”. Nie jest związany z podkulturą przestępczą. Nie dawał podstaw do stosowania środków przymusu bezpośredniego i nie podejmował działań autoagresywnych. Utrzymuje sześcioro dzieci. Od czasu odpłatnego zatrudnienia skazany regularnie wywiązuje się z powinności alimentacyjnych. Uczestniczy w zajęciach kulturalno-oświatowych na terenie placówki. Skazany zapewnia o krytycznym stosunku do popełnionych przestępstw.

**Dowód:** - opinia o skazanym k. 6,7.

**Sąd zważył nadto, co następuje:**

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k., w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 roku, stanowi, że jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Przywołane unormowanie odsyła do przepisów o karze łącznej zawartych w art. 85 i następnych kodeksu karnego. Jednocześnie, przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny i niektórych innych ustaw stanowi, że przepisów rozdziału IX ustawy – Kodeks karny (traktujących o karze łącznej) nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie wspomnianej ustawy zmieniającej ustawę – Kodeks karny i niektóre inne ustawy. Ostatni z wyroków Sądu Rejonowego w Wałbrzychu podlegających badaniu, wydany w sprawie o sygn. akt III K 1266/14 uprawomocnił się w dniu 14 października 2015 roku, a zatem oczywiste było, że zachodziła potrzeba, o której stanowił wspomniany przepis i konieczność stosowania przepisów o karze łącznej w brzmieniu nadanym przez wspomnianą nowelę.

Przesłanki wymierzenia kary łącznej opisuje obecnie przepis art. 85 § 1 kk. Zgodnie z przywołanym rozwiązaniem, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Przepis art. 85 § 2 k.k. wskazuje, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. To oznacza, że podstawę kary łącznej wymierzonej wyrokiem łącznym może stanowić kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jednak – jak o tym mowa w art. 89 § 1b – po przyjęciu, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Przepis art. 85 § 3 k.k. reguluje negatywnie możliwość wymierzenia kary łącznej, stanowiąc, że podstawą orzeczenia jednej kary łącznej nie może być kara wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej

łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu. Analizując dane o karalności skazanego oraz informację o odbywanych przez niego karach Sąd przyjął, że kary orzeczone w sprawach podlegających badaniu nie zostały wymierzone w takich warunkach. Oczywiście było, że kara orzeczone w sprawie o sygn. akt II K 1031/11 nie mogła zostać wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu a przed wykonaniem innych, orzeczonych znacznie później kar. Podobnie, niepodobieństwem było, by kara orzeczone w sprawie o sygn. akt III K 1239/14 (zresztą z warunkowym zawieszeniem jej wykonania) za czyn popełniony 8 stycznia 2014 roku została orzeczone za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu a przed zakończeniem wykonania kary prawomocnie orzeczonej 3 lata wcześniej (sygn. akt II K 1031/13) czy 9 miesięcy później (sygn. akt III K 1266/14). Skoro tak, Sąd połączył karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie o sygn. akt II K 1031/11 z karami pozbawienia wolności orzeczonymi w sprawach o sygn. akt III K 1239/14 i III K 1266/14 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu.

W myśl art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności, gdzie karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Sąd miał na względzie, że przepis art. 89 § 1 k.k. pozwala na wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania gdy – tak jak w niniejszej sprawie – połączeniu podlegały bezwzględne kary pozbawienia wolności oraz kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd miał na uwadze, że skazany w okresie próby orzeczoną w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn. akt II K 1031/11 popełnił ponownie przestępstwo przeciwko mieniu, za które został skazany przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w sprawie o sygn. akt III K 1239/14 i zaledwie siedem miesięcy później popełnił czyn z art. 177 § 2 k.k. o znacznym ładunku społecznej szkodliwości. Na tej podstawie Sąd przyjął, że nie ujawniły się okoliczności, które pozwalałyby na wyprowadzenie pozytywnej prognozy kryminologicznej, i w tych realiach zdecydował, że wymierzenie kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i jego naturalna konsekwencja w postaci zwolnienia skazanego byłyby zupełnie nieuprawnione.

Sąd miał na względzie znaczny czas, jaki pozostał do odbycia kary orzeczonej w sprawie o sygn. akt III K 1266/14 i II K 1031/11 (tj. okres do 1 czerwca 2019 roku), a także okres kary orzeczonej w sprawie o sygn. akt III K 1239/14, wliczony na potrzeby połączenia kar, i przy uwzględnieniu umiarkowanie pozytywnej opinii o skazanym przyjął, że kara 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności należyście odzwierciedli rzeczywistą zawartość kryminalną czynów, których dopuścił się skazany, a z drugiej strony, odpowiednio do treści art. 85a k.k., pogodzi te racje z potrzebą zniechęcenia skazanego do powrotu do przestępstwa i wpojenia mu potrzeby przestrzegania prawa. Sąd miał na uwadze, że najsurowsza z kar została orzeczone w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a suma kar (po przeliczeniu kary orzeczonej w sprawie o sygn. akt III K 1239/14) wynosiła 4 lata i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd miał na względzie, że ustalenie wymiaru kary w wysokości sumy kar podlegających łączeniu niosłoby za sobą krzywdzącą dolegliwość, a poprzestanie na wymiarze najsurowszej kary stanowiłoby nieusprawiedliwione w tych realiach dobrodziejstwo. Sąd nie tracił z pola widzenia celów ogólnoprewencyjnych i wymierzając karę łączną miał na uwadze, że w ten sposób wpoi ogółowi adresatów norm chronionych przepisami prawa karnego potrzebę przestrzegania prawa i utwierdzi ich w przekonaniu o odpowiedzialności za jego naruszenie.

Pozostałe orzeczenia w sprawach podlegających badaniu, nieobjęte przedmiotowym wyrokiem łącznym, Sąd pozostawił do odrębnego wykonania. W myśl art. 63 § 1 k.k., stosownie do art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył okres pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt III K 1239/14 na poczet kary łącznej.

Procedując na podstawie art. 623 kpk Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego uznając, iż jego obecna sytuacja, w szczególności konieczność lożenia na utrzymanie dzieci i dalsze pozostawanie w zakładzie karnym, sprawi, że wyłożenie rzeczonych kosztów będzie dla niego zbyt uciążliwe.